

de set en set

LLUÍS MUNTADA

Conte d'hivern

Un matí, Gregori Munsamsa va despertar-se d'uns somnis neugitosos, va pitjar l'interruptor que hi havia al costat del capçal del llit i va ratificar que la llum elèctrica, tallada des de la tarda del dia anterior, encara no havia tornat. El dia abans havia nevat. Internet havia deixat de funcionar. El telèfon fix no tenia línia. A la pantalla del telèfon mòbil brillava un luxós: «No hi ha cap servei.» La caldera de la calefacció s'havia apagat. A casa d'en Gregori no tenien llar de foc ni estufa de butà. Les seves filles tenien fred i ell, després d'abrigar-les amb mantes, intentava distreure-les tot llegint-los contes. «Maleït sigui el moment que amb la meva honorable esposa vam decidir instal·lar una cuina d'inducció i no una de gas», va

“ Això pensava Gregori Munsamsa setanta-sis hores després de viure sense llum, ni aigua, ni gas, ni calefacció

pensar Gregori amb abaltiment en adonar-se que no podien cuinar.

Els dies van anar passant: sense llum, sense aigua, amb cinc o sis capes de roba sobre la pell. Els quatre membres d'aquella família s'arraïlien en un mateix llit pels volts de dos quart de vuit del vespre. Gregori patia pels seus pares, que es trobaven en la mateixa situació que ell. Va visitar-los: el seu pare havia empitjorat dels bronquis i la seva mare, debilitada del cor, no feia bona cara.

Però tot podria haver estat molt pitjor, es va dir Gregori. Tot hauria estat molt pitjor si el savi president del país hagués decidit afrontar la situació i no s'hagués fet l'invisible. La població, és clar, s'hauria alarmat molt més. Tot hauria estat molt pitjor si, des d'un principi, el secretari Ivan Boadovski no hagués tingut a bé d'estendre el bell miratge entre la ciutadania dient-los que «tot estava solucionat». Això pensava Gregori Munsamsa setanta-sis hores després de viure sense llum, ni aigua, ni gas, ni calefacció.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

cartes@elpunt.cat

Un bon moment per actuar

● Dilluns passat al matí, després d'haver quedat bloquejada durant moltes hores en un mas dels afores de Peratallada, vaig haver de caminar 5 o 6 quilòmetres amb neu fins als genolls per poder atendre els meus gossos, que els tenia tancats sense aigua ni menjar. És un trajecte agradable en circumstàncies normals, amb un recorregut planer, envoltat de boscos i meravelloses vistes a l'Empordanet. Però malgrat el sol radiant i la bellesa inusual de la nevada verge sobre els camps, no vaig ser capaç de seguir el camí habitual. El pes de la neu i el vent van ser tan brutals, que la destrucció dels arbres, especialment alzines i pins, donava al bosc i al camí colgat de branques una visió totalment dantesca. Imaginava amb angoixa l'estat en què haurien quedat els boscos de les Gavarres i de les comarques; el temporal de vent i neu havia fet estralls... I tot fent camí, amb la intenció de ser positiva, vaig pensar que ara era el moment dels polítics, ara era el moment d'actuar, de crear llocs de treball, de muntar brigades d'homes per netejar els centenars d'hectàrees dels nostres boscos destruïts, que sinó seran el futur polvorí per la sequera de l'estiu. Però, ho faran? / LOLA ARPA. Vulpellaç (Baix Empordà).

Visita guiada i drets lingüístics

● La meua família i jo vam veure en el seu diari que es feien unes visites guiades al monestir de Sant Quirze de Colera, a Rabós d'Empordà. Com que coneixíem una mica la zona i no havíem estat mai dins el monestir vam decidir anar-hi diu-

Excuses barates

● Com poden ser capaços d'emplenar-se la boca dient que amb la MAT no ens hauríem quedat sense llum? Recordeu que la MAT està pensada per ser la línia de transport d'energia a altres punts fora de l'Estat, des de França. L'energia per ser útil hauria de passar després per subestacions transformadores d'energia i després un altre cop per línies elèctriques d'alta tensió de subministrament, que són les que han petat aquests dies. Per tant, el problema hauria estat el mateix si haguéssim tingut la maleïda MAT. Senyors, s'han espatllat 11 subestacions! I 33 torres elèctriques d'alta tensió han quedat plegades i trencades! El problema no és la MAT sinó precisament aquesta dependència d'una sola macroinfraestructura. Si no es generés energia a gran escala i es fes a petita escala, mai hi hauria hagut les mateixes conseqüències. Senyors governants: no facin de portaveus dels botxins que monopolitzen l'electricitat. Ja fa 5 anys que expliquem per què no cal la MAT, no aprofitin ara la indignació dels que no tenim llum des de dilluns i no facin més demagògia barata, si us plau... Passegeu-vos pel territori. Veureu una destrossa monumental de línies elèctriques, de pals de llum, de telèfon, etc. que fa feredat! Vergonya els hauria de fer que estiguem encara en aquesta situació i excusar-se en la MAT. Senyors governants, siguin valents per un cop a la vida, acomiadin el Sr. Maure, que és el representant de REE al govern. Que algú comenci a fer les coses com cal. Obliguin les elèctriques a tenir una xarxa elèctrica en condicions i no facin servir més l'excusa barata de la MAT. / NÚRIA FERNÁNDEZ i MANZANERA. Figueres (Alt Empordà).

menge, a la visita de les 13 h. Érem unes setze o disset persones, i després de pagar 3 euros per l'entrada (sense donar cap comprovant, només un petit fullet explicatiu), la persona que feia de guia (sense presentar-se) va dir: «Haremos la explicación de la visita en castellano.» La meua reacció va ser preguntar per quin motiu i la resposta va ser que hi havia una família (eren tres) que no entenia el català, i també, en atenció a dos visitants alemanys. Vaig insistir que no podien valer més els drets dels que parlaven castellà que els dels altres del grup que érem catalans. La resta del grup no va dir res i va començar la visita (potser el més normal hauria estat demanar que ens tornessin els diners i marxar, però la quasi hora i

mitja de desplaçament i el veritable interès per conèixer el monestir per dins em van fer callar). El castellà de la guia era del nivell de dir: «No hacer mal bien» per explicar que un determinat element que s'hi havia posat era per «no fer malbé unes pedres». També ens obsequiava amb freqüents catalanades que algú del grup rectificava sobre la marxa. Amb tot això, els alemanys ja feia estona que eren fora. Com també vam marxar nosaltres després que ens deixés plantats un parell de vegades a tot el grup per fer fora gent que feia la visita sense pagar ja que trobava les portes obertes. Fins aquí la crònica d'una visita que va ser molt interessant en un sentit i molt trista en un altre. És deplorable que, en el nostre

país, els catalans no tinguem, com a mínim, els mateixos drets lingüístics que els altres, i més en actes patrocinats per organismes oficials. / JOSEP TERRADES i BORDAS. Girona.

Abusos de poder

● Arran de la forta nevada que ha caigut aquests dies a les nostres comarques voldria denunciar l'actitud poc ètica i moralment reprovable d'alguns polítics i empresaris que, fent ús de la seva posició, han aprofitat aquests dies d'incertesa per vincular els efectes de la nevada i la posterior apagada amb la MAT.

Em sembla d'una baixesa moral insòlita aprofitar aquests esdeveniments per confondre l'opinió pública i tornar a reiterar la necessitat d'una MAT del tot innecessària. Fets com aquests són el que creen indignació i ràbia a la ciutadania i personalment no puc fer res més que demanar la dimissió del director general d'Energia, Agustí Maure, i dels càrrecs electes que han fet aquestes vergonyoses declaracions.

Finalment encoratjo tot-hom a la insubmissió envers aquestes empreses que cometen abusos amb impunitat. Per quins set sous hem de pagar rebuts de llum a una colla de corruptes que només miren pels seus beneficis? / JORDI NAVARRO MORERA. Girona.

Maltracte a la vida

● Una de les millors coses que hem aconseguit els homes ha estat fer-nos amics dels animals i domesticar-los. Estem encantats de conèixer-los. Per això, els que els maltracten no es poden dir homes, ni tampoc animals, s'haurien d'anomenar bèsties sense sentiments. / KIM DURALL. Banyoles (Pla de l'Estany).

en sisif | JORDI SOLER

